

Policyjne przepisy moralności.

Ku zabezpieczeniu zdrowia, porządku publicznego i przyzwoitości publicznej wydaje się dla kobiet oddających się prostytutce i stojących pod kontrolą policyjną następujące przepisy.

Prostytutka stojąca pod kontrolą, podlega następującym ograniczeniom :

1. Aby uniknąć natychmiastowego sprowadzenia winna się stawić przed lekarza na miejsce przez Urząd policyjny oznaczone każdego tygodnia w środę i sobotę o ósmej godzinie rano a oprócz tego tak często, jak Urząd policyjny naznaczy. Do lekarza winna przybyć czysto umyta i czysto ubrana. Zamiast stawienia się do zbadania lekarskiego jest dozwolone przedłożenie świadectwa lekarskiego w dniach wyżej przepisanych.

W pracowni lekarza winna się sprawować spokojnie i przyzwoicie. Wszelka głośna rozmowa jest zakazana. Przynoszenie z sobą napojów alkoholowych jest wzbronione. Do zarządzeń lekarza i badania dozoruującego urzędnika policyjnego winna się bezwzględnie zastosować

2. O wszelkiej chorobie którą u siebie spostrzeże — czy natury syfalistycznej czy nie — winna niezwłocznie donieść Policji obyczajowej.

3. Jeżeli ją lekarz uzna, że cierpi na chorobę weneryczną lub na jaką inną zakaźną chorobę, musi się zgodzić na umieszczenie w szpitalu miejskim celem wyleczenia jej.

4. Podczas kuracji nie wolno jej opuszczać samowolnie szpitala. i z osobami znajdującymi się poza szpitalem bez wiedzy władzy szpitalnej nie wolno jej obcować. W szpitalu winna się sprawować spokojnie i przyzwoicie i rozkazy inspektora szpitalnego, pielęgniarek chorych, i lekarzy leczących winna bezwzględnie spełniać.

5. Gdy prostytutka zamierza tutejszą miejscowość opuścić, winna w ciągu 24 godzin osobiście lub piśmiennie donieść Policji obyczajowej, w jakim celu, na jaki czas i dokąd wyjeżdża. Po powrocie winna się zaraz w Policji kryminalnej zameldować. Również winna się odmeldować i zameldować, jeżeli w obrębie miasta mieszkanie swoje zmienia, wstępuje w służbę lub takową znowu opuszcza. Jeżeli prostytutka z jakiegokolwiek powodu do przeglądu przybyć nie może, winna jeszcze w dniu przeglądu niestawiennictwo swoje uniewinnić. Tylko słusze powody uniewinniają niestawiennictwo. **W razie zachorowania winna równocześnie przedłożyć świadectwo stanu zdrowia płciowego.**

6. Każda prostytutka winna sobie sprawić jeden irygator na własny koszt, takowy utrzymywać czysto i zdolny do użytku i okazać go przy przeglądach lekarskich.

7. Na żądanie Urzędu policyjnego winna każda prostytutka w wyznaczonym jej terminie doręczyć swoją fotografię wzgl. u niego dać się fotografować. Fotografia pozostaje w Urzędzie policyjnym.

8. W domu w którym mieszka osoba karana lub podejrzana o stręczenie, która jej przez Urząd policyjny jest znana, nie wolno jej mieszkać ani przyjąć noclegu, ani stale przebywać. O każdej zmianie mieszkania należy Policji obyczajowej donieść.

9. prostytutka winna się o to starać, aby przez swoje zachowanie się w domu przez nią zamieszkałym i w sąsiedztwie nie dawać zgorszenia. W przeciwnym razie jest zobowiązana po jednorazowym skutecznym napomnieniu w terminie wyznaczonym jej przez Policję, wyprowadzić się.

10. We dnie i skoro mieszkanie będzie oświetlone, winna okna swego mieszkania zawiesić gęstymi zasłonami i przez śpiewy, muzykę lub inne podpadające zachowanie się nie zwracać na siebie uwagi.

11. Mężczyzn lub kobiet stojących pod kontrolą nie wolno jej przyjmować na mieszkanie.

12. Z innymi osobami nie wolno jej wspólnie w jednym pokoju mieszkać, ani spać. Także osób poniżej 18 lat nie wolno jej przyjmować do posługi lub podobnej służby. Mieszkania, które należy zawsze czysto utrzymywać, muszą mieć osobne wejście i do innych ubikacji wynajemcy winne być zamknięte. Wyjątki mogą być dozwolone przez Urząd policyjny tylko w szczególnych wypadkach.

13. Z uczniami i w ogóle z młodocianymi osobami mężczyznami nie wolno jej w żaden sposób znajomości zawierać.

14. Dalej jest jej wzbronionem zamieszkać w pobliżu kościołów szkół koszar lub innych publicznych budynków, karczmach lub szynkowniach, u wynajemców czeladzi i stręczycieli.

15. Również jest wzbronionem wychylenie się z okna mieszkania lub przebywanie poza drzwiami domowymi jej mieszkania lub na korytarzu albo na schodach, zwabiać mężczyzn przez pukanie w okno, wołanie, skinienie, skaszlenie, sykanie, zatykanie znaków w okna lub w jaki inny sposób naruszający wstydlivość, odwiedzać odwachy wojskowe lub koszary albo w bliskości tychże przebywać, zjawiać się na ulicach, promenadach i publicznych placach miejskich lub na publicznych miejscach w towarzystwie kochanków — lujów — w publicznych lokalach lub na ulicach,

promenadach i placach, wogóle na publicznych miejscach przez noszenie nieprzyzwoitego i podpadającego ubioru, przez jechanie w doróżce i w tramwaju lub w inny sposób podpadająco zwracać na siebie uwagę, odwiedzanie bez zezwolenia policyjnego szynkowni, lokali zabawowych, teatrów lub podobnych przedstawień, przedstawień towarzystw jeźdźców artystycznych i publicznych lokali tanecznych. Noszenie odzieży męskiej jest jej także wzbronione.

16. Dalej jest jej wzbronionem, waleśać się po ulicach, publicznych placach, promenadach lub w parkach i ogrodach miejskich i na przedmieściach po nastaniu ciemności od kwietnia do września włącznie do godz. 5 rano, a od października do marca włącznie, po godzinie 10-tej do godz. 6-tej rano.

17. Wstęp do lasu miejskiego, na górę Zamkową lub inne plantacje parkowe, chodzenie w jedną i drugą stronę po ulicy Lipowej, Kwidzyńskiej, star. Rynkowej, Sądowej, Placu 23. Stycznia i ul. Trzeciego Maja jest jej wzbronione.

18. Nie wolno jej pokazywać się na ulicach lub w publicznych lokalach i zakładach i t. d. w towarzystwie osób stojących pod kontrolą policyjną lub karanych za stręczenie.

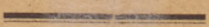
19. Kontrolującemu urzędnikowi policyjnemu winna każdego czasu, we dnie i w nocy na pierwsze wezwanie bez wachania otworzyć swoje mieszkanie i jego zarządzeniom być posłuszną.

20. Przepisy lekarskie polecane jej przez Urząd Policyjny winna dokładnie przestrzegać.

21. Przekroczenia powyższych przepisów będą karane w myśl § 361 nr. 6 i 362 kodeksu karnego Rzeszy aresztem do 6 tygodni; osoba zasądzona może też być przekazaną Policji krajowej, która przeto otrzymuje prawo osadzenia osoby w zakładzie poprawczym do dwóch lat.

Grudziądz, dnia 1-go grudnia 1920.

Urząd Policyjny.

art 5 rozp. z 15/12 1919

2 sekcji i 5 Samotnikom

a) morderstwo (§ 211 kk)

b) rabojstwo (§ 212-215 kk)

c) porwanie podpalenie (§ 306-308 kk)

d) zgniatanie, szambienie pa. pomocy gwadiaz i na osobach umyslono szarych, w stanie bezprzytomnym i wydawkajacym rohu, roby (§ 174-176 l. 1-2, 178 kk)

e) zbrodnia stanu zbrodni kraja (§ 80-93 kk)

art 7. grzywna 5-50000 i koszt paraleniu wodek
pk.

masone okroczeni rozp. z 9/3 1917